

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

I. Quid sit Libertas Ecclesiæ Gallicanæ, libro tertio disseritur. Vnde fluxerit appellario Ecclesiæ Gallicanæ. Variæ provinciæ in unum Diœceseos corpus compcatæ. Permissa synodorum Diœceseos ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

LIBER TERTIVS.

CAPVT PRIMVM.

Synopsis.

I. Quid sit Libertas Ecclesie Gallicana, libro tertio differitur. Vnde fluxerit appellatio Ecclesie Gallicana. Varia provincia in unum Dioeceseos corpus compacte. Permissa synodorum Dioeceseos congregatio. Inde factum ut Episcopi ab invicem per Dioeceseos sive regionum tractus, distincti sint. Vnde Episcopi Gallicani, id est, Dioeceseos Gallicana. Gallicana Ecclesia apud Hilarum Papam.

II. Ecclesia Gallicana apud Gregorium Magnum; qua deinceps ab omnibus scriptoribus celebrata. Aliquando regiam dignitatem significatione sua complectitur.

III. Quid sit Libertas illius Ecclesie. Varia significationes libertatis ecclesiastica proponuntur. Quae significat in Evangelio liberationem à peccato, & à lege Moisaica. In scriptoribus ecclesiasticis, libertatem conveniendi, vel aliquas immunitates personarum & rerum.

IV. Libertas constituta est à Felice III, in eo ut Ecclesia sinatur uti legibus suis, in causis Dei.

V. Hanc libertatem extendit Gregorius VII, ad capita politica, in dissidio cum Henrico. Ecclesia libertate donata à Christo, non debet subijci servituti. Ex consilio Goffridi vitanda est discordia, cum agitur de libertate Ecclesie, vel de regni consuetudine.

VI. Libertas Ecclesie constituitur à Synodo Ephesina, in observatione canonum & consuetudinis antiquae. Explicatur species canonis Ephesini, de Ioanne Antiocheno Patriarcha, qui Metropolitanis Cyprii ordinationem sibi asserbat. Verba canonis novè expenduntur, & docetur ad ceteros etiam Patriarchas pertinere.

VII. Inde haustum nomen libertatis ecclesiasticae apud Gallos. Quod magnopere invaluit tempore Caroli VI, cum Ecclesia schismate vexata variis oneribus premeretur. Quo sensu dicatur à Christo collata Ecclesia. Hac libertas Clericis & laicis indulta. Res & nomen Libertatis Ecclesie Gallicanae vigeat tempore B. Ludovici. Antea dicebatur Libertas Canonica.

VIII. An Libertates istae rectè dicantur Privilegia. Intra eximia Ecclesiarum, & peccata dicuntur in Synodo Nicana: quae Privilegia redditus interpretes. Quae voce usi Summi quoque Pontifices & Leo Imperator. Primatus quoque Romani Pontificis dicitur Privilegium. Hac privilegia dicuntur canonica. Cur ea privilegiis apostolice sedis augeri vellet Episcopi Gallicani, ex Hincmaro. Ambigua vox privilegij minus frequentem ejus usum reddit in hoc negotio.

ORDO rei, quam tracto, nunc à me postulat, ut hoc libro tertio ediferam quid Libertas Ecclesie Gallicanae significet. Quod rectè præstari non poterat, donec jacta essent illa fundamenta, de quibus hucusque actum est. Duo capita his verbis continentur, quæ discutere sit operæ pretium: nempe quid Ecclesie Gallicanae, & quid Libertatis nomine intelligatur. Quibus dispositio veteris Ecclesie nondum perspecta est, Ecclesie Gallicanae appellatio displicet, quasi membrum aliquod à reliquo corpore avulsam significaret. Sed observandum est, episcopatus Christiani unitatem non dividi, etsi per plures provincias spargatur: quia omnes Ecclesie & nexu carita-

tis invicem, & officio communionis, Cathedralæ principali B. Petri conjunguntur. Porrò Ecclesie per provincias ab Apostolis ad exemplum Imperij divisæ, in unum Dioeceseos corpus coaluerunt. Dioecesium cum dico, eo sensu eam dictionem usurpo, quæ tunc in civili & ecclesiastica administratione locum habebat, scilicet pro tractu quodam & diversarum provinciarum collectione, quæ Præfecto pratorio, aut ejus Vicario parebat. Occidentis Imperium sex & aliquando plures hujus generis complectebatur: quarum una erat Dioecesis Gallicarum XVII. provinciis constans. Primi omnium Valens, Gratianus, & Valentinianus Imperatores, Episcopis unius Dice-

Vide supra lib. 1.
c. 1. §. 1. & seqq.

